

Leinosten sukulehti

1-2016

www.leinonet.fi

LEINOSTEN SUKULEHTI

1 - 2016

- 3 Tervetuloa sukkokoukseen Helsinkiin
- 4 Sukukokouksen ohjelma
- 5 Kokouskutsu ja esityslista
- 6 Toimintakertomus
- 9 Tuloslaskelma ja tase
- 10 Leinosia Karoliinien kuolonmarssilla
Norjan tuntureilla 1718-1719
- 14 Laukaan kolmannen kirkon tuhopoltto
vuonna 1831
- 16 Sukuseuran esimies kirkon polttajana
- 17 Kiihtelysvaaran Antti Leinonen
- 20 Marika Leinonen
- 21 Nelli Metiäinen
- 22 Onnittelut merkkipäivän johdosta
- 23 Sukuseuran hallitus ja toimihenkilöt
- 24 Leinosten sukukirjat

OSOITTEENMUUTOKSET

Lähetä postin osoitteenmuutoskortti (+sotu ja puh.) taloudenhoitajalle (osoite s. 20). Myös poisnukkuneiden kohdalla lähetä ilmoitus taloudenhoitajalle. Jos lehtesi on jäänyt tulemata, tarkasta taloudenhoitajalta, että osoitetietosi ovat varmasti oikein.

ILMOITA TUOTTEISTASI SUVULLE

Kerro yrityksestäsi ja tuotteistasi muille Leinosille! Ilmoitustilaa myy taloudenhoitaja.

Ilmoitushinnat

85x60 mm	80 e
85x120 mm	150 e
175x120 mm	300 e
175x240 mm	600 e

TOIMITA AINEISTOA SUKULEHTEEN

Jäseniä pyydetään toimittamaan artikkeleita lehdessä jukaistavaksi. Leinosjutut ja ilmoitukset voit toimittaa suoraan lehden päätoimittajalle.

Litokset Oy, Vaasa 2016

LEINOSSEN SUKUSEURA RY

“Sukuseuran tarkoituksena on selvittää suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsentensä keskuudessa.” (Säännöt, 2 §)

Sukuseura järjestää yhteisiä sukupäiviä, retkeilyjä, kerää ja arkistoi sukua koskevaa tietoutta, selvittää ja auttaa suvun jäseniä selvittämään suvun vaiheita sekä saattaa tutkimustyön tulokset jäsenten tietoon sekä harjoittaa sukuseuran tarkoituspäriä edistävää julkaisutoimintaa. Seura pitää luetteloa jäsenistään ja julkaisee kaksi kertaa vuodessa ilmestyvää sukulehteä.

“Sukuseuran jäseneksi voidaan hyväksyä jokainen 18 vuotta täyttänyt henkilö, joka isän tai äidin puolelta on sukuun kuuluva tai joka on sukuun kuuluvan aviopuoliso tai leski.” (4 §)

Seuran hallitus sivulla 23.

LIITY JÄSENEKSI

Jäseneksi voi liittyä maksamalla jäsenmaksun sukuseuran tilille Nordea Haukipudas FI51 2321 1800 0023 43. Ulkomailta maksettaessa tarvitaan vielä BIC NDEAFIHH (ilmoita koko nimesi, osoitteesi ja sotu-tunnus). Jäsenmaksu vuodelle 2016 on 15 euroa ja ainajäsenmaksu 150 euroa.

LEHDEN TOIMITUS

Päätoimittaja Martti Häikiö
Tehtaankatu 21 B 40, 00150 Helsinki
martti.haikio@kolumbus.fi
p. 050-5057140

Tuomas Honka, Koivikkotie 3 B 3,
96300 Rovaniemi, p. 040 8356404
tuomas.honka@ulapland.fi

Tervetuloa Leinosten sukukokoukseen Helsinkiin ja Suomenlinnaan 13-14. elokuuta 2016

Meillä on jälleen mahdollisuus viettää yhdessä aikaa ja osaltaan saada tietoa tapahtumista, mitkä ovat viitoittaneet itsenäisyytemme tietä, tultaessa kohti merkkipaalua – Suomi 100 -vuotta.

Majoitus ja liikenne

Majoitus: Sukukokousväki järjestää majoitukset omatoimisesti.

Liikenneyhteydet: Väki huolehtii omatoimisesti matkustamiskustannuksistaan. Julkisilla Helsingin seudulla liikkuville suosittelemme ”Yhden vyöhykkeen lippua”, joko 1 vrk 8,00 € tai 2 vrk 12,00 €. Tällä pääsee Kallioon, ratikalla torille, Suomenlinnaan meno-paluu ja vielä majoitukseen – erittäin edullinen ratkaisu. Myydään esim. Helsingin seudun R-Kioskeilla.

Kustannukset

Lauantai 25,00 € yhteensä, sisältää:

- tulokahvi,

- opastettu kävelyretki Suomenlinnassa. Sisältää laajakangasesitelmän, oppaan retkellä ja pullakahvit Kahvila Piperissä sekä pääsyn Ehrensverd-museoon. Opastettuun retkeen tarjomme vaihtoehdot:

A: laaja kierros 1h 30min, Kustaanmiekan kautta Kahvila Piper 15:30,

B: lyhyt kierros 40min ja Kahvila Piper 14:45,

C: tapakulttuuri ja taide kierros 1h 30min, Aluksi Kahvila Piper 14:15 ja sitten teemakierros 14:45 – 16:15 Lelumuseolle.

Toivomme eri retkille laajaa osanottoa, jotta retket voidaan toteuttaa suunnitellusti. Tärkeää on myös ilmoittaa, mille retkelle aikoo osallistua.

Sunnuntain juhhalounas ja kakkukahvit 33,00 € yhteensä.

Ilmoittautuminen 15.7. mennessä

Jarmo Ahonen, puh 044 - 258 2325 tai sähköposti jarmo.ahonen@kolumbus.fi .

Sitova ilmoittautuminen ja maksaminen

15.7.2016 mennessä Jarmo Ahonen, tilille Keski-Uudenmaan Osuuspankki FI33 5132 0520 1833 10.

- kun osallistut molemmille päiville, maksa 58,00 € ja tiedoksi kenttään: Leinose16, Retki A, B tai C valintasi mukaisesti,

- osallistut vain lauantaina: maksa 25,00 € ja tiedoksi: Leinose16, Retki A, B tai C.

- osallistut vain sunnuntaina: maksa 33,00 € ja tiedoksi: Leinose16, Juhla.

Keskeistä on myös ilmoittaa aikeensa Jarmolle sähköpostilla tai soittamalla. Mikäli maksat kerralla useamman henkilön osallistumismaksut, niin ilmoituksessa erittele nimet ja valitsemasi retket. Kokoontumisen yhteydessä Kalliossa ilmoittaudutaan ja päivitetään osallistuja-/retki-lista.

Ohjeet

Kokoontumisen yhteydessä lauantaina Kalliossa jaetaan väelle tarkentavaa informaatiota kulkemiseen ja Suomenlinnan palveluihin sekä Helsingin tapahtumiin liittyen. Ennakkoon voi tutustua sivustoihin:

www.suomenlinna.fi

www.visithelsinki.fi

www.itsenaisyyys100.fi.

Minä avaan syömeni selälleen ja annan päivän paistaa, minä tahdon kylpeä joka veen ja joka marjan maistaa.

Eino Leino

Sukukokouksen ohjelma

Lauantai 13.8.2016

9:00 Sukuseuran hallitus kokoontuu Kallion seurakunnan seurakuntakodissa Siltasaarenkatu 28

9:30 Mahdollisuus tutustua Kallion kirkkoon, Itäinen papinkatu 2. Esittelee Sinikka Metiäinen, joka johdattelee väen seurakuntakotiin.

10:00 Kallion seurakunnan Seurakuntakoti. Siltasaarenkatu 28. Ilmoittautuminen, tulokahvit ja juhla-info. Tietoa sukututkimuksen nykytilasta. Arpojen myyntiä.

11:00 Siirtyminen raitiovaunulla Senaatintorille ja kokoontuminen Aleksanteri II:n patsaalla. Senaatintorin lyhyt esittely, Martti Häikiö.

11:40– Lounas omatoimisesti Kauppatorilla ja siirtyminen omatoimisesti Suomenlinnaan. Lautta lähtee klo 13:00 Suomenlinnan päälaituriin. Vesibussi lähtee klo 12:45 Tykistölahteen, suoraan Suomenlinnakeskuksen laituriin.

13:30 ”Retki Suomenlinnassa”. Kokoontuminen Suomenlinnakeskukseen. Aloitamme kootusti Suomenlinnaan tutustumisen laajakangasesityksellä. Rakennuksessa myös matkamuistomyymälä, matkailuneuvonta ja museo.

14:00 Ilmoittautumisen mukaisesti, oppaat ottavat ryhmät johtoonsa. Tarjolla on kolme ryhmää:

A: laaja kierros 1 h 30 min, Kustaanmiekan kautta Kahvila Piper 15:30,

B: lyhyt kierros 40 min ja Kahvila Piper 14:45,

C: tapakulttuuri ja taide kierros 1 h 30 min, Aluksi Kahvila Piper 14:15 ja sitten teemakierros 14:45 – 16:15 Lelumuseolle.

Kävelyretkiin sisältyy kahvitarjoilu kauniin Kahvila Piperin piha-alueella.

Lelumuseolla ja Cafe Samovarbar'n alueella lepäämme hetken, kertaamme päivän tapahtumia, otamme yhteisen valokuvan ja ostimme arpoja. Tämän jälkeen on vapaata seurustelua ja

omatoimista ohjelmaa Leinosten kesken, Suomenlinnan palveluita hyödyntäen tai siirtymällä mantereelle keräämään voimia sunnuntain juhlaa varten.

Mainittakoon Ehrensverd-museo ja suomalaisen puuvenekulttuurin elävä näyttely. Tapahtuma kokoaa yhteen merikelpoiset puuvenekaunottaret miehistöineen, myös Itämeren muilta alueilta. Vierasvenesatamassa voi tutustua tarkemmin Itämeren työjuhtiin. Onkohan Leinosten suvussa tarinoita, näillä työjuhilla mahdollisesti palvelleista merikarhuista?

Sunnuntai 14.8.2016

7:45 Kokoontuminen Hietaniemen hautausmaan pääportilla, Hietaniemenkatu 20. Siirtyminen kootusti Sankarihauta-alueelle

8:00 Seppeleen lasku, virsi

8:30 Siirtyminen kootusti Kauppatorille

9:20 Suomenlinnan lautta lähtee

10:00 Jumalanpalvelus, Suomenlinnan kirkko. Avoin tilaisuus.

Liturgi Jari Leinonen

Diakoni Sinikka Metiäinen

Kanttori Irina Vavilova

Laulu Tiina-Maija Koskela

11:30 Juhlalounas, Suomenlinnan Upseerikerho.

13:00 Sukujuhla, Suomenlinna Upseerikerho. Esitelmät Suomenlinnan historiasta Martti Häikiö ja Sampsa Hatakka sekä musiikkiesitykset Jaana Sarkkinen ja Tiina-Maija Koskela. Lippulaulu. Sukukokous.

15:00 Päätjäiskahvit ja arpajaiset.

Kokouskutsu

Leinosen sukuseuran varsinainen sukokokous pidetään Suomenlinnan
Upseerikerholla 14. elokuuta 2016 klo 13

Esityslista

1 § Kokouksen avaus

2 § Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

3 § Kokousvirkaileijoiden valinta

3.1. Puheenjohtaja

3.2. Sihteeri

3.3. Kaksi pöytäkirjan tarkastajaa

3.4. Kaksi ääntenlaskijaa

4 § Esitetään hyväksyttäväksi kokoukselle laadittu esityslista

5 § Esitetään hyväksyttäväksi vuoden 2015 toimintakertomus

6 § Esitetään hyväksyttäväksi vuoden 2015 tilinpäätös, kuullaan toiminnantarkastajien kertomus ja päätetään vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille.

7 § Vahvistetaan hallituksen laatima alkaneen kalenterivuoden toimintasuunnitelma vuodelle 2016

8 § Vahvistetaan talousarvioehdotus vuodelle 2016

9 § Valitaan hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle. ”Hallitukseen kuuluu vähintään kuusi ja enintään 11 jäsentä” (sääntöjen 11 §)

Erovuorossa ovat:

Mika Hirvonen Korpilahti/Jyväskylä

Teuvo Leinonen Melalahti

10 § Valitaan kaksi toiminnantarkastajaa ja kaksi varahenkilöä.

Toiminnantarkastajina ovat olleet Matti Leinonen, Paltamo ja Urpo Leinonen Paltamo ja varatoiminnantarkastajina Veikko Leinonen Ristijärvi ja Tapani Koskela Lapua

11 § Päätetään vuoden 2016 jäsenmaksun suuruus.

12 § Seuraava kokouspaikka ja -aika

13 § Muut esille tulevat asiat

14 § Kokouksen päättäminen

Leinosen sukuseura ry:n toimintakertomus vuodelta 2015

Sukuseuran 30. sukujuhla ja vuosikokous pidettiin Kainuun Opistolla, Tahvintie 4, 88380 Mieslahti 8.- 9. päivinä elokuuta 2015. Tämän Kainuun Opistolla pidetyn Leinosten 30-vuotisjuhlakokouksen suunnittelu- ja valmistelutoimikunnassa ovat toimineet sukuseuran hallituksen jäsen Teuvo.O.Leinonen Paltamo, sukuseuran toiminnantarkastajat Matti Leinonen Paltamo ja Urpo Leinonen Paltamo sekä Tarja ja Esa Leinonen perheineen, Paltamo.

Sukuseuran esimies professori Tatu Leinonen avasi sukukokouksen ja sukuseuran varaesimies rovasti Tapio Leinonen esitelmöi sukututkimuksesta ja tallennustilanteesta.

Retki suvun juurille

Sukujuhlan avauksen jälkeen oli ohjelmassa perinteinen lauantain retki. Matkaoppaina linja-automatkallemme Kiehimänvaaralla, Melalahdessa ja Kivesvaaralla olivat Urpo Leinonen Paltamo ja Teuvo.O.Leinonen Paltamo. Tämän matkareitin varrella näimme Kainuun Leinonet 1 -kirjan ja Kainuun Leinonet 2 -kirjan sisältämiä vanhoja Leinosen suvun asuinsijoja ja -paikkoja. Kiertoaajelu tehtiin Oulujärven pohjoispuolen upeissa vaaramaisemissa. Suuntasimme aluksi linja-autolla kohti Paltamon kirkonkylää, ylitimme Kiehimänjoen ja näimme historiallisen rautatiesillan paikan ja alueen. Toisen maailmansodan aikana saksalaiset olivat räjäyttäneet Kiehimänjoen maatie- ja rautatiesillan.

Kaunista Vaarankyläntietä pitkin matkasimme Kainuun asutuksen 500-vuotismuistomerkillä, katselimme etemme avautuvia avaria maisemia kohti Oulujärveä, ja tämä hetki ikuistettiin sukuvalokuvaan. Muistomerkki on vihitty 1952 ja muun muassa silloinen pääministeri Urho Kekkonen oli vihkimässä taiteilija Jooseppi Mannisen tekemää muistomerkkiä.

Kiehimänvaaralta jatkoimme matkaa kohti

lanttä ja seuraava päämäärämme oli Melalahden. Matkalla näimme asuinsijoja, joissa suvun esi-isät ovat asuneet ja vaikuttaneet. Melalahden rantapoukamassa Paavolan nykyinen isäntä Seppo Härkönen vastaanotti meidät, hän esitelmöi alueen historiasta ja etenkin tervan merkityksestä. Melalahden kylän lahdenpoukamassa saimme nauttia Oulujärvestä, aurinko ja lämpöinen sää suosi meitä.

Suvun vanhasta asuinsijasta Melalahdesta jatkoimme matkaa kohti Kivesvaaraa ja sen korkeinta huippua. Maisemaa katsellessa Oulujärven mittakaavat aukenivat. Kivesvaaran Jättiläisenmaa-hotelissa meidät vastaanotti yrittäjäpariskunta Anja ja Vesa Homanen. Saimme nauttia päiväkahvit päärakennus Taikalinnassa. Biologi Vesa Hyyryläinen esitelmöi meille kalsääksestä eli sääksestä ja sen elämästä, lisäksi hänen opastuksellaan kiikaroimme ”maahisten maassa” olevaa sääksen pesää, se oli useiden kilometrien päässä tuulen ja luonnonvoimien keskellä Kivesvaaran luoteispuolella.

Paluumatkalla Kainuun Opistolle päin teimme vielä kiertoaajelun Paltamon kauniille Metelinniemelle, tälle ulkoilu- ja virkistysalueelle on rakennettu mm. golfkenttä.

Päästyämme takaisin Kainuun Opistolle nautimme iltaehtoolla opiston pihapiirin grillikatoksen nuotiosta, nuotiomakkara ja lettukahvit maistuivat päivän retken jälkeen.

Jumalanpalvelus, sukujuhla

Sunnuntaiamuna ennen kirkkoa laskimme muistokukkaseppeleen Paltamon kirkonkylän sankarihautuumaalle. Hiljennyimme sankarihautojen äärellä ja lauloimme virren.

Jumalanpalvelus oli Paltaniemen vanhassa kuvakirkossa. Jumalanpalveluksen liturgina toimi pastori Marjatta Leinonen, saarnasi rovasti Tapio Leinonen ja kanttorina toimi Anssi Pyykkönen.

30-vuotissukujuhla jatkui Kainuun Opistolla, Mieslahdessa. Musiikkiesityksenä saimme kuulla Panleino-Kvartettia. He kamarimusisoivat musiikkia Eino Leinon teksteihin. Laulusolistina oli Vesa Hyyryläinen, Sakari Tervo soitti viulua, Anna-Leena Tervo soitti huilua ja pianistina toimi Heljä Pylvänäinen.

Juhlaesitelmän piti professori Jorma Keränen. Hän kertoi syvällisesti Oulujärven historiasta ja Kainuun ihmisten elämästä.

Vuosikokous

Tämän hienon mielenkiintoisen esitelmän jälkeen oli ohjelman mukaisesti vuorossa Leinosen Sukuseura ry:n vuosikokous.

Vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin professori Martti Häikiö ja sihteeri Jaana Sarkkinen, pöytäkirjantarkastajiksi ja ääntenlaskijoiksi valittiin Liisa Leinonen Oulu ja Liisa Manu Lapua.

Toimintakertomus, tilit ja talousarvio hyväksyttiin ja myönnettiin vastuuvapaus. Toimintasuunnitelmaan kirjattiin puheenjohtajan ja suvun varaesimiehen ehdotuksista yhteenvetona seuraavaa:

”Sukuseura toimii entiseen tapaan. Sukukokous pidetään vuosittain. Sukulehteä julkaistaan kaksi numeroa vuosittain. Sukuaineiston täydentämistä jatketaan. Sukukirjoja julkaistaan siinä tahdissa kuin tekijät ehtivät niitä valmistella. Tervolan Leinosten sukukirjan julkaisemisjuhlaa suunnitellaan marraskuulle Tervolaan ja ehkä myös

Tornioon. Sukuseura jakaa 2 (kaksi) stipendiä, entiseen tapaan. Vanhat sukulehdet skannataan sukuseuran kotisivuille.”

Erovuorossa olivat hallituksen jäsenet Tatu Leinonen Oulu, Matti Leinonen Vantaa, Pekka Honka Oulu, Tarja Leinonen-Viinikka Kuusamo ja Elina Saraheimo Helsinki. Heistä Tarja Leinonen-Viinikka ja Elina Saraheimo valittiin jatkamaan hallitustyötä. Uusiksi hallitusjäseniksi valittiin Jarmo Ahonen Kerava ja Timo Honka Helsinki.

Sukuseuran kunniapuheenjohtajaksi kutsuttiin professori Tatu Leinonen. Sukuseuran kunniajäseneksi kutsuttiin Eija Leinonen.

Toiminnantarkastajiksi valittiin Matti Leinonen, Paltamo ja Urpo Leinonen Paltamo. Varatoiminnantarkastajiksi valittiin Veikko Leinonen Ristijärvi ja Tapani Koskela Lapua.

Jäsenmaksuksi päätettiin 2015 vuodelle 15 euroa ja ainaisjäsenmaksuksi 150 euroa.

Seuraava sukujuhla pidetään Helsingissä ja Suomenlinnassa 13. - 14.8.2016.

Todettiin, että apurahoja hallitus on myöntänyt vuosittain kaksi kappaletta.

Vuosikokouksen päättämisen jälkeen laulettiin perinteisesti maakuntalaulu, Nälkämään laulu eli Kainuun marssi ”Kuulkaa korpeimme kuiskintaa”, runo on Ilmari Kiannon ja sävel Oskar Merikannon.

Vuosikokouksen jälkeen pidettiin perinteiset arpajaiset ja nautittiin lähtökahvit.

Jäsenkehitys

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Kunniajäsenet	0	0	0	0	0	0	0	2
Ainajäsenet	154	152	152	153	156	159	160	163
Vuosijäsenet maksaneet	574	529	481	582	679	556	524	500
Nuorisojäsenet	3	3	3		0	0	0	0
Jäsenmaksu maksamatta odottaa poistoa	150	189	230	119	8	130	26	23
						poistettu		
Osoite tuntematon	24			9	0	0	3	0
Yhteensä	905	873	866	863	843	715	684	665

Sukukirjat, suvun tunnukset

Tervolan Leinonet kirja julkaistiin 15.11.2015 Tervolassa. Kirjaa on 2015 myyty 197 kpl. Kaksi kirjaa lahjoitettiin Tervolan kunnalle ja järjestäjille.

Kainuun Leinonet 1 kirja julkaistiin 9.12.2004 ja kirja on ollut myytävänä Kainuun kirja- ja paperikaupassa Paltamossa. Kirjaa on myyty 2015, 19 kpl.

Kainuun Leinonet 2 kirja julkaistiin 5.10.2008 ja kirjaa on 2015 myyty 27 kpl ja 2 kpl lahjoitettiin sukujuhlan arpajaisvoitoksi.

Kuusamon Leinonet kirja julkaistiin 30.11.2014 ja kirjaa on 2015 myyty 52 kpl.

Rahastonhoitaja Yrjö Leinoselta voi tilata sukuviirejä. Vuonna 2015 myytiin sukuviirejä 4 kpl, hintaan 30 €, ja pinssejä 15 kpl, hintaan 4 €.

Sukuromppua valmistetaan edelleen sukukoukukseen ja sitä myydään jäsenistölle hintaan 30 € sukututkimusrahaston hyväksi.

Sukuseuran taloudellinen tila on vakaalla pohjalla.

Sukuseuran hallitus

Sukuseuran uudeksi puheenjohtajaksi eli esimieheksi valittiin entin varaesimies, rovasti Tapio Leinonen ja varaesimieheksi hänen tilalleen valittiin professori Martti Häikiö.

Taloudenhoitajaksi valittiin edelleen Yrjö Leinonen ja sihteeriksi Jaana Sarkkinen.

Hallitus on kokoontunut kaksi kertaa 8.8.2015 ja 9.8.2015.

Sukuseuran vuoden 2015 stipendin sai Krista Nissilä Oulu.

Hallituksen kokouksessa päätettiin, että seuraava sukukokous pidetään Helsingissä ja Suomenlinnassa 13.-14.8.2016 pääjärjestäjänä Jarmo Ahonen.

Sukuseuran hallitukseen ovat vuonna 2015 hallitukseen kuuluneet:

Esimies Tatu Leinonen Oulu, varaesimies ja arkistonhoitaja Tapio Leinonen Äänekoski, muut hallituksen jäsenet: Mika Hirvonen Korpilahti/Jyväskylä, Pekka Honka Oulu, Martti Häikiö Martti Helsinki, Eija Leinonen Vaasa, Teuvo Leinonen Paltamo, Matti Leinonen Vantaa, Tarja Leinonen-Viinikka Tarja Kuusamo, Liisa Manu Liisa Lapua ja Elina Saraheimo Helsinki.

Taloudenhoitajana on ollut Yrjö Leinonen Oulu, sihteerinä Jaana Sarkkinen Espoo, toiminnantarkastajina Matti Leinonen Paltamo ja Urpo Leinonen Urpo Paltamo ja varamiehinä Veikko Leinonen Ristijärvi ja Tapani Koskela Lapua.

Sukulehteä on toimittanut Martti Häikiö Helsinki, ja verkkotoimittajana Tuomas Honka Rovaniemi. Sukuseuran lehti on ilmestynyt kertomusvuonna kaksi kertaa.

Leinosten sukulehden kaikki vanhat numerot ovat nyt skannattuina sukuseuran nettisivuilla www.leinonet.fi

HUMALA JA KRAPULA

5 taiteilijaa

TYKO SALLINEN
JALMARI RUOKOKOSKI
TERHO SAKKI
ANTON LINDFORSS
PAAVO LEINONEN

3.6.-4.9.2016

Hyvinkään taidemuseo 3.6.-4.9.2016

Tyko Sallinen, Jalmari Ruokokoski, Anton Lindforss, Paavo Leinonen ja Terho Sakki.

Paavo Leinonen asui Humalassa jonkin aikaa 1930-luvun alussa. Leinonen kuului Marraskuu-ryhmään ja päätyi taiteilijayhteyksiensä kautta asumaan taiteilijataloon. Vuonna 2016 Hyvinkäällä sijaitsevat ateljeetalot Humala ja Krapula täyttävät 100 vuotta. Hyvinkään taidemuseon vuoden päänäyttely keskittyykin talojen 100-vuotiseen historiaan ja niiden mielenkiintoisiin taiteilija-asukkaisiin. Taiteilijoista esille pääsevät taidemaalarit Tyko Sallinen (1879-1955), Jalmari Ruokokoski (1886-1936), Anton Lindforss (1890-1943) ja Paavo Leinonen (1894-1964) sekä kuvanveistäjä Terho Sakki (1930-1997).

Tuloslaskelma

	2015	2014
Varsinainen toiminta		
Tuotot	11 888,00	9 154,30
Kulut	-21 787,76	-13 480,79
Tuotto/kulujäämä	-9 899,76	-4 306,49
Varainhankinta	8 145,00	8 031,00
Tuotto/kulujäämä	-1 754,76	2 913,22
Sijoitus- ja rahoitustoiminta	0,00	5,82
Välittömät verot	0,00	811,29
Tilikauden tulos	-1 754,76	2 919,04

Tase

	2015	2014
Vastaavaa		
Vaihto-omaisuus yhteensä	20 757,56	19 357,58
Lyhytaikaiset saamiset yht.	746,06	0,00
Rahat ja pankkisaamiset yht.	8 209,24	12 976,78
Vastaavaa yht.	29 712,86	32 334,36
Vastattavaa		
OMA PÄÄOMA		
Sidotut rahastot	10 345,32	10 345,32
Toimintapääoma	2 859,19	2 859,19
Tilikauden ali/ylijäämä	- 1754,76	2 919,04
Oma pääoma yhteensä	28 980,61	30 735,37
VIERAS PÄÄOMA		
Ostovelat	703,10	852,92
Siirtovelat	29,15	746,07
Vieras pääoma yht.	732,25	1 598,99
Vastattavaa yht.	29 712,86	32 334,36

Leinosia Karoliinien kuolonmarssilla Norjan tuntureilla 1718-1719

Kaarle XII (kuninkaana 1697-1718) oli ruotsalaisessa ja suomalaisessa perinteessä sankarikuningas, joka johti sotaa etulinjassa, ei hovissa. Hänen armeijansa miehiä on tapana kutsua karoliineiksi. Kaarle XII:n hallituskauden täytti suuri Pohjan sota (1700-1721), jonka loppuosa 1714-1721 meillä tunnetaan nimellä Isoviha. Sen loppuvaiheessa liki koko Suomi oli venäläisten miehittämä. Ruotsista, eli niin kuin me suomalaiset mielellämme sanomme, Ruotsi-Suomesta, oli tullut suurvalta edellisen vuosisadan 30-vuotisessa sodassa. Valtakuntaan tuli silloin kuulumaan niin Inkerinmaa, joka pian suomalaistettiin asutustoimin, kuin osia Tanskasta ja Saksasta.

Sotapäällikkö, ei hallitsija

Kun Kaarle tuli kuninkaaksi vain 15-vuotiaana, Venäjä, Tanska ja Puola katsoivat Ruotsin olevan nyt niin heikko, että ne voisivat ottaa takaisin Ruotsin 30-vuotisessa sodassa valtaamat alueet. Ne julistivat Ruotsille sodan vuonna 1700. Kaarlen sotatoimet olivat aluksi menestyksellisiä: Ensin hän voitti Tanskan, sitten löi hajalle Venäjän joukot ja kukisti Puolan. Mutta pian onni kääntyi. Venäjän rintamalla Narvan voitto vaihtui Pultavan tappioon. Kuningas itse joutui pakenemaan vuosiksi Turkkiin. Kaarle XII oli sotapäällikkö, ei hallitsija. Diplomatian taidot eivät vetäneet vertoja taktisille taidoille.

Venäjällä hallitsijaksi oli vuonna 1696 tullut pystyvä Pietari Suuri (kuoli 1725), joka länsimaaisesti valtakuntansa ja nosti sen merkkitekijäksi Euroopan historiassa. Hänen valtakuntansa uutta pääkaupunkia Pietaria olivat Isonvihan aikana rakentamassa inkeriläiskylien päälle mm. tuhannet pakkotyöhön vietyt suomalaiset. (Heistä Saloisten sukuhaaran kantaisä kyläseppä Hans Leinonen onnistui puolisonsa Margaretan kanssa palaamaan pakkosiirtolaisuudesta kotiinsa

Kaarle XII David von Krafftin muotokuvassa vuodelta 1706.

Piehinkiin. Sukuhaaran merkittävin henkilö oli Vaasan suurmies August Aleksander Levón (1820-1875), joka perusti Vaasaan niin höyrymyllyn kuin puuvillatehtaan ja oli mukana mm. höyrylaivayhtiössä.)

Suurella Pohjan sodassa Ruotsia vastassa olivat Venäjän ja Tanskan yhdistyneet joukot. Turkista palattuaan Kaarle arveli voivansa kääntää sotaonnen hyökkäämällä vuonna 1715 Norjaan sekä etelästä että pohjoisempaa Jämtlannin tunturien yli ja valtaamalla sen Tanskalta. Vastassa oli myös venäläisten vahva laivasto-osasto.

Retkestä tuli katastrofi kaikissa suhteissa. Kristiania (Oslo) onnistuttiinkin valtaamaan, Trondheimia ei. Kaarle itse menetti henkensä 30.11.1718 Fredrikstenin linnoituksen piirityksessä. Lisäksi jäi epäily, että ohimoon osunut surmanluoti tuli omien puolelta.

Peräytyminen tunturien yli

Pohjoista armeijaa johtanut suomalaissyntyinen kenraalimajuri Carl Gustaf Armfelt joukkoineen päätti perääntyä tunturien yli takaisin Ruotsiin. Hänen joukoissaan oli n. 7 500 miestä, joista liki 5 000 suomalaista. Tunturien ylityksessä oli mukana lähes 7000 miestä. Sääolosuhteet olivat vastaan, tykistö ja kuormasto ei pysynyt joukkojen matkassa. Ruokaa ei ollut riittävästi; sitä ryövättiin paikallisilta asukkailta. Varusteet, mm. vaatetus, olivat heikot.

Suuri osa sotajoukosta menehtyi vuodenvaihteessa 1718-1719 Norjan tuntureilla lumimyrskyn, pakkasen, nälän, sekasorron, hajalleen joutumisen ja sivusta ja takaa ahdistavien norjalaisten tuhoamina. Tätä muutaman päivän kestänyttä retkeä on tapana kutsua Karoliinien kuolonmarssiksi.

Tällä matkalla menehtyi yhteensä 3 450-3 700 miestä, joista suomalaisia oli suurin osa. Kotiin Suomeen asti heistä selvisi vain pari-kolmesataa miestä.

Armfeltin joukoista löytyy myös kolme Leinosta, joista kaksi katosi tuntureille, kolmas pelastui. Kadonneet olivat **Yrjö Erkinpoika Leinonen** (Jöran Lejnoin) Savon rykmentin Kuopion komppaniasta 5. ruodusta ja **Paavo Leinonen** (Påhl Lejnoin) Pohjanmaan rykmentin Kemin komppanian 5. ruodusta. Savon rykmentin Kuopion komppaniassa oli myös **Heikki Leinonen**, hankin Kuopion Vehmasmäestä. Hän oli varsin iäkäs toisiin verrattuna, sillä hän oli syntynyt n. 1670. Heikki löytyy vielä vuoden 1721 katselmuskirjassa peräti 51-vuotiaana.

Yrjö Erkinpoika Leinonen

Yrjöstä kerrotaan lyhyesti 31.10.1719 päivätyssä katselmuskirjassa: *“Bortkommen på fällen med hela Monteringen.”* Kadonnut tuntureilla koko varustuksensa kanssa.

Yrjö löytyy jo vuoden 1716 katselmusluettelosta, jolloin hän oli 22-vuotias, palvellut 2,5 vuotta ja oli naimisissa. Sen mukaan hän olisi siis syntynyt n. 1694. Yrjö tuntuu löytyvän Kuopion kastekirjasta Vehmasmäen kohdalta. Hänen vanhempansa olivat Erkki Leinonen (Erich Lejnoinen) ja Anna Hyvärinen (Anna Hywäritär).

Yrjö oli syntynyt kastekirjan mukaan 24.11.1692 ja oli siis kadotessaan 26-27-vuotias eli siis mies parhaassa iässä. Yrjön ja Annan vihkiaika ja kuolinajat eivät historiakirjoista selviä. Vehmasmäestä löytyy varhaisista ripikirjoistakin Leinosia. Savon Leinoset ovat sukuseuran sukututkimustyössä vielä pääosin selvittämättä.

Heikki Juhonpoika Leinonen

Vehmasmäen kylällä oli vastuullaan neljä ruotua, 4-7, joista ruodulla n:o 7 Norjan retkellä oli iäkäs, liki 50-vuotias nihti Heikki (Juhonpoika) Leinonen. Hän selvisi hengissä tunturien

Karoliinit lumimyrskyssä Norjan tuntureilla. Carl Larssonin kuvitusta Topeliuksen Välskärin kertomuksiin.

ylityksestä, vaikka liki kaksi viikkoa toisten jälkeen, viimeisten joukossa. Tiedetään että moni heistä tuli ryömien loppumatkan ja että monet menehtyivät vielä omien joukkoon päästyään. Toisilta jouduttiin amputoimaan raajoja paleltumien vuoksi.

Että Heikki oli ikämiehenäkin vielä hyväkuntoinen, siitä kertoo, että hän löytyy armeijan rullista vielä 1721, 51-vuotiaana, palveltuaan yhteensä 6 ja 3/4 vuotta.

Heikki on näistä Leinos-karoliineista ainoa, joka löytyy rippikirjoistakin. Heikki oli syntynyt noin 1670 ja löytyy kirkonkirjoista vanhana sotilaana Putussalmen kohdalta. Viimeisen kerran hän oli ehtoollisella vaimonsa Anna Kärkkäisen (k. ehkä 9.7.1732) kanssa vuonna 1729. Heillä oli ainakin kaksi poikaa, Mikko ja Juuso (Michel, s. 10.5.1726 ja Josua, 24.1.1728, k. 2.1.1728). Heidän liittymisensä muihin Savon Leinosiin odottaa vielä selvittämistä.

Pohjanmaan rykmentissä Lars Weidenhielmin komppaniassa palveli Riiassa vuosisadan vaihteessa 1700-1702 myös varusmestari **Niilo Niilonpoika Leinonen**, joka oli Kuopion pitäjän Hamulan kylän ruodusta 47. Siellä lähes koko joukko-osasto tuhoutui tai joutui vangeiksi Hummelhofissa heinäkuussa 1702, niin myös Niilo. Hänenkin sukujuurensa ovat selvittämättä.

Ruotusotamies

Ruotujärjestelmä Pohjois-Suomen osalta järjestettiin vasta 1733, muussa maassa 1680-luvulta alkaen. Sen mukaan 2-6 taloa muodosti ruodun, jonka velvollisuus oli ylläpitää yksi sotilas. Kemin koppaniaan tuli Kemistä 44 ruotua. Myös Tervola kuului Kemiin aina vuoteen 1860 saakka.

Että Paavomme oli Tervolasta, siihen tuntuisi viittaavan sekin, että samassa korpraalikunnassa oli useita miehiä, joilla vaikuttaa olevan tervolalainen sukunimi. Sieltä löytyvät mm. nimet Kilpinen, Käckola (Kähkölä?), Mollo (Mölö?), Murdo (Murto) ja Iurfvänen (Jurva) sekä seuraavasta korpraalikunnasta Rimahl (Remahl), Kuppure (Kupari), Karfvo (Karvo) ja Limata (Liimatta), kaikki tyypillisiä Tervolan sukunimiä.

Tervolan Leinosilla oli kyllä sotilasperinnettä-

Karoliini tyypillisessä puvussaan. Petanderin teoksen kansi.

kin, mm. sukuhaaran kantaisä Tapani Leinonen (n. 1585-1640) oli sotilas. Hänen poikansa Heikki (n. 1619-1698) oli 30-vuotisessa sodassa.

Paavon korpraalikunnasta menehtyi tuntureille puolet eli kahdeksan miestä. Koko Pohjanmaan rykmentti menetti Norjan sotaretkellä 72 miestä, joista 42 menehtyi tuntureille, 10 tauteihin ja 10 erosi heti retken jälkeen. Yksi mies tuomittiin kuolemaan ja ammuttiin tai hirtettiin.

Paavo Leinonen oli Kemin komppanian 1. korpraalikunnan 5. krenatööri, joka niinkään menehtyi Norjan tuntureilla vuodenvaihteessa 1718-19. Hänen löytämisessään muista lähteistä ovat auttaneet toiset Pohjois-Suomen sukututkijat.

Vuoden 1710 kinkerikuulustelukirjaan on Tervolan Runkaukseen Leinosen talon kohdalle merkitty palkkasotilas **Paavo Hukkanen**, joka on myös 1713 aletussa rippikirjassa. Vaikuttaa siltä, että hän oli nuori mies, joka palveli ar-

meijassa Leinosen talon puolesta ja sai talosta nimen. Paavo oli juuriltaan hyvin mahdollisesti Kainuusta Paltamon Saaresmäen Hukkalasta.

Vaatimaton varustus

Asiakirjoista käy ilmi, että monien miesten vaatetus oli paremmin kesäkäyttöön tarkoitettua ja usein liki loppuun kulunutta. Millainen oli tyypillinen varustus, se käy ilmi Pohjanmaan rykmentin katselmusasiakirjoista. Kaikista kadonneistakin varusesineistä tehtiin selvitys.

Ensiksi oli 20-kaliiperinen, uudenaikainen piilukkomusketti pistimineen ja 25 tulliannosta (n. 40 g:n kuula ja 29 g:n ruutiannos) paperipatruunassa. Patruunatasku ja sen kantoremmi. 90,5 cm pitkä ja 3,5 cm leveä miekka.

Viitta (jota Pohjanmaan rykmentillä ei ilmeisesti ollut). Kolmikolkkakattu (joka ei varmasti ollut paras mahdollinen tunturien lumessa ja pakasessa). Osalla oli ehkä olosuhteisiin paremmin sopiva karpuusi, eräänlainen piippalakki, vanhastaan krenatöörin tyypillinen päähine. Koko armeijalla oli periaatteessa sininen, keltavuorinen verkatakki, jonka liepeet saattoi kääntää ylös ja kiinnittää napeilla selkään. Kaulaliina oli joko musta tai rykmentin värin mukainen. (Paavolla se oli musta).

Asun lämpimin vaatekappale lienee ollut nahkainen liivi. Asuun kuuluivat nahkakäsineet ja valkoinen nahkavyö. Housut ja sukat olivat tuohon aikaan Pohjanmaan rykmentillä punaiset. Villaiset, yli polvien ulottuvat sukat olivat myös Pohjanmaan rykmentillä punaiset, sukkanauhoissa oli messinkisoljet. (Syynä oli virhe varustäydennyksissä: Pohjanmaan rykmentille oli lähetetty 1706 vahingossa Jönköpöngin rykmentin siniset takit punaisine koristeineen.) Kengät olivat mustat, messinkisoljet ja tylppäkärkiset, vasen ja oikea samanlaiset. Normaali pohjalaisten univormu oli ollut siihen saakka yleensä harmaata sarkaa sinisin kääntein, muilla siis yleensä sininen keltaisin kääntein.

Ruotulaitoksen järjestämiseen saakka armeijassa oli turvauduttu väenottoihin, joissa arvottiin sotaan joutuvat kylittäin. Tällaisesta väenotto-

luettelosta löytyy myös ensimmäinen Kainuun Leinonen, jonka syntymäaika tiedetään, **Pekka Juhonpoika**, joka syntyi 1588. Hän löytyy väenottoluettelosta vuodelta 1643. Pekka oli kaikkien Kainuun Leinosten kantaisä. Pohjanmaan rykmenttiä täydennettiin vielä Isonvihan aikaan väenotoilla. Rykmentti uusiutui useaan kertaan tuhouduttuaan käytännössä kokonaan jo Pultavalla ja Riassa ja vielä uudestaan Napuella.

Ruotsissa oli Isonvihan aikaan yhä käytössä vanha juliaaninen kalenteri, joka tuohon aikaan poikkesi gregoriaanisesta 11 päivää. Tunturien ylitykseen lähdettiin siis Ruotsissa vielä käytössä olevan juliaanisen kalenterin mukaan uudenvuodenaattona 1718, nykyisen gregoriaanisen ajanlaskun mukaan 11.1.1719.

Suomalaiset ovat joutuneet vuosisatojen kuluessa maksamaan kovan hinnan niin oman maansa puolustuksessa kuin isäntämaidensa sotateoimissa. Leinoset ovat tehneet oman osansa, myös Isonvihan eri vaiheissa. Vapaussota/kansalaissodassa meitä oli molemmilla puolilla. Erityisen kallis hinta maksettiin viime sodissa. Siitä kertovat myös satojen Leinosten nimet sankarihaudoilla.

TAPIO LEINONEN

Lähteitä ja kirjallisuutta

Suomen asutuksen yleisluettelo/Kemi; Pohjanmaan rykmentti Kaarle XII:n aikana (nettissä); Karoliinien kuolonmarssi 1718-1719. Etelä-Pohjanmaan Maakuntaliitto. Toim. Reijo Takamaa. 1989; Petander, C-B.J., Kungliga Österbottens regemente under Karl XII:s tid.1971; Väinö Holopaisen nettisivut (rajapuro.net); Jänkälä, Antti: Kemin komppanian kohtalo Kaarle Kustaa Armfeltin Norjan retkellä vv. 1718-1719. Sisältyy teokseen Jatuli, Kemin kotiseutu- ja museoyhdistyksen julkaisu 13. http://www.hhogman.se/regementen_inf_sf.htm#Regementen https://fi.wikipedia.org/wiki/Kaarle_XII:n_Norjan_sotaretki ; <http://www.avotunturit.fi/karoliinireitti/karoliinienkohtalo/>; <http://www.vaiska.fi/karoliinit.html>;

Laukaan kolmannen kirkon tuhopoltto vuonna 1831

Maaliskuussa 2016 tapahtuneen Ylivieskan kirkon tuhopolton lisäksi viime vuosikymmeninä suomalaisia järkyttäneitä ja paljon julkisuutta saaneita kirkkojen tuhopolttoja on tapahtunut mm. Porvoossa tuomiokirkko 2006 sekä Sastamalassa Tyrvään Pyhän Olavin kirkko 1997. 1800-luvulla kirkkojen tuhopoltot olivat huomattavasti harvinaisempia, mutta siltä ajalta löytyy myös Leinosten suvusta yksi kirkon tuhopolttaja, nimittäin Laukaan Leinosten XI-sukupolven edustaja Juhana Juhananpoika Leinonen, joka poltti Laukaan seurakunnan kolmannen kirkon vuonna 1831. Tässä artikkelissa esitellään lyhyesti Laukaan kolmen ensimmäisen kirkon vaiheita sekä sukututkimuksen valossa saatuja tietoja Juhana Leinosesta.

Hartikan kirkko 1593-1685

1593 perustetun Laukaan kappeliseurakunnan ensimmäinen kirkko, ns. Hartikan kirkko rakennettiin Kuusveden kylään Laukaanvirran suvannon itäpuolella sijaitsevalle harjanteelle. Kuusveden kylässä sijaitsi tuolloin vasta yksi talo, Juvalta 1552 saapuneen Jussi Leinosen perustama Leinola (myöh. Peltotalo). Kirkon rakentamisen aikaan Leinolan isäntänä toimi nimismies Matti Jussinpoika Leinonen, joka osallistui nuijasotaan Rautalammin joukkojen johtajana yhdessä Laukaan ensimmäisen kirkkoherran Ericus Marci Finnon kanssa.

Laukaan ensimmäinen kirkko hylättiin jo vuonna 1685, jolloin se siirrettiin Pellosniemeen nykyisen hautausmaan paikkeille. Todennäköisesti ensimmäinen kirkko oli päässyt

Pellosniemen Pappila vuoden 1705 tiluskartassa oikeassa alakulmassa (kuva: www.vanhakartta.fi)

jo huonoon kuntoon ja olisi vaatinut mittavia korjauksia, joten parhaaksi katsottiin siirtää kirkon paikka Pellosniemeen, missä kirkkoherran pappilakin oli sijainnut jo Laukaan toisen kirkkoherran ajoista lähtien. Alkujaan ensimmäistä kirkkoa kutsuttiin Laukaan kirkoksi, mutta kirkon hylkäämisen jälkeen sitä alettiin kutsua Hartikan kirkoksi lähellä sijainnen torpan mukaisesti.

Laukaan toinen kirkko 1685-1798

Laukaan toinen kirkko edusti ristikirkkotyyppiä, ja sen esikuvana toimivat vast'ikään Hämeen rakennetut uuden tyylin mukaiset Asikkalan, Padasjoen, Jämsän ja Hartolan ristikirkot. Laukaan toisen kirkon rakentamisesta vuonna 1685 ei ole säilynyt mitään tietoja tai piirustuksia, mutta osviittaa kirkosta saadaan lukuisista 1700-luvulla suoritetuista korjauksista, sekä kolmannen kirkon suunnittelun yhteydessä otetuista mitoista. Näiden mittojen perusteella kirkossa olisi ollut istumatilaa vajaalle 400 hengelle ja näin ollen se olisi ollut hieman pienempi, kuin samoihin aikoihin rakennettu Jämsän kirkko.

Vuoden 1786 alussa Laukaassa käydessään maaherra Adolf Tandefelt havaitsi emäseurakunnan kirkon hyvin huonokuntoiseksi. Laukaan toisen kirkon alimmat seinähirret olivat lahonneet tasan 100 vuoden aikana. Varsinkin pohjoinen päätyseinä oli pullistunut ja jo alun perin

huonosti salvotut nurkat olivat haurastuneet. Lahoamisen johdosta katto uhkasi romahtaa.

Laukaan kolmas kirkko 1798-1831

Uuden eli Laukaan kolmannen kirkon rakentamisesta päätettiinkin 1787. Ajan tyyliuunnan mukaisesti päätettiin rakentaa ristikirkko edellisen kirkon paikalle kansanrakentaja Jakob Rijfin johdolla. Kirkon rakennustyö lykkäytyi kuitenkin usealla vuodella Kustaa III:n aloittaessa sodan Venäjää vastaan seuraavana kesänä. Varsinaisiin rakennustöihin päästiinkin vasta 1793 ja maalauksien ja sisustustöiden osalta valmista tuli vasta 1798. Tämän kirkon ulkonäöstä ei ole käytettävissä yhtään kuvaa, mutta kirkkoherra Waldénin puhuessa Laukaan kauniista kirkosta, voidaan Jakob Rijfin olettaa onnistuneensa tehtävässään. Todennäköisesti kirkko muistutti Pohjanmaan Luodon mestarillista kirkkoa, jonka Rijf oli rakentanut 1780-luvulla. Jakob Rijf nojautui kansanomaisiin perinteisiin, mutta hän oli saanut Tukholmassa myös ammattikoulutusta. Omintakeisella tavallaan Rijf kehitti tyyliään rakentamisessaan puukirkoissa, joille ominaista oli klassillisen tyylin yksinkertaiset ja jalot muodot.

Tämä kirkko kuitenkin tuhoutui jo vuonna 1831. Kirkko paloi Juhana Juhananpoika Leinosen suorittaman tuhopolton seurauksena elokuun 20. päivän vastaisena yönä.

*Luodon kirkko
(Museovirasto)*

Vierumäen talon poika Juhana Leinonen

XI-sukupolven Laukaan Leinonen Juhana Juhanpoika (s. 13.02.1794) oli talollisen poika Leppäveden kylän Vierumäen talosta. Juhana oli perheen vanhin aikuisikään kasvanut poika. Sisaruksia oli syntynyt yhteensä kahdeksan, joista neljä eli aikuisikään saakka. Nuoremmista veljistä Matti ryhtyi Vierumäen talon alaisen Pellonpään torppariksi ja Esaias Vierumäen isännäksi ja sisar Eeva Vierumäen emännäksi, kun hänen puolisonsa Antti Snygg tuli Vierumäen isännäksi Esaijaksen jälkeen.

Juhanan isä Juhana Laurinpoika Leinonen (s. 12.02.1756) oli kestin eli itsellisen poika Kuusveden kylältä ja muutti Leppävedelle Vierumäen taloon vävyksi 1782 ja sai pian tämän jälkeen talon isännyyden vuoteen 1831 saakka. Isoisä Lauri Laurinpoika Leinonen (s.1727) oli talollisen poika Kuusveden Peltotalosta halotusta Ahvenaisten Rantamaa –nimisestä talosta, jonka jälkeen oli asunut itsellisenä Peltotalossa ja muuttanut lopulta torppariksi Lievestuoreelle Tarhalehtoon (jossa jälkeläisistä löytyy mm. Presidentti Urho Kekkonen). Lauri Laurinpoika Leinosesta Juhanan ensivanhempien seuraavat esipolvet ovat Peltotalon eli Laukaan Leinosten kantatalon isäntiä Juvalta tulleeseen Jussi Leinoseen, Rautalammen ensimmäiseen nimismieheen, saakka.

Muistomerkki tuhopoltetun Laukaan kolmannen kirkon paikalle on pystytetty Laukaan hautausmaalle 1939.

Kirkon polttanut Juhana Juhananpoika Leinonen todettiin kirkonkirjassa vähämieliseksi (mindervetande). Laukaan Historia II mukaan hänen kerrotaan häiriintyneen kirkkoväen ajaessa aitan ohi, missä hän nukkui, ja sanoneen vielä polttavansa sen ”kikanpesän”. Kirkonpolttajalle, joka käyttäytyi kiukkuisesti, päätettiin hänen loppuiäkseen lunastaa paikka hullujenhuoneesta ja ilmeisesti sijoituspaikaksi tuli Kruunupyyn hospitaali. Asian järjestymistä odotellessa aluksi vanginkuljettaja joutui huolehtimaan hänestä, ja sitten häntä pidettiin pitäjän yhteisellä kustannuksella eri taloissa. Leinosesta 1833 suoritetun 108 paperiruplan suuruisen lunastusmaksun jälkeen hänet kuljettiin Vaasan lasarettiin.

MIKA HIRVONEN

Sukuseuran esimies kirkon polttajana

Taistellessamme Raudun kirkonkylässä jouduimme räjäyttämään Raudun kivikirkon, joka suojasi vihollista. Se jäi painamaan mieltäni. Ehkä Luoja on antanut minulle anteeksi, kun sen korvaukseksi olen Kuopioon rakennuttanut ehkä noin seitsemän uutta kirkkoa niiden kolmekymmenen kahden vuoden aikana, jotka toimin täällä kirkkohallintokunnan puheenjohtajana.

Näin kertoi Leinosen sukuseuran ensimmäisen esimies, hovioikeudenneuvos ja kansanedustaja, sukuseuran kunniapuheenjohtaja Juuso Häikiö (1917-2003). Hän toimi talvisodan alkuvaiheessa 1939 pioneerijoukkueen johtajana etulinjassa Karjalan Kannaksella. Jatkosodassa hän toimi Pioneeripataljoona 12 komentajana. Sodan jälkeen hän opiskeli lakimieheksi. Juuson tarina löytyy sukulehdestä 1/2004

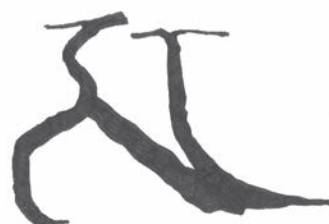
<http://www.leinonet.fi/lehtijutut/juusohaikio>.

Kiihtelysvaaran Antti Leinonen

Aarne-isäni isä Antti Leinonen syntyi Kiihtelysvaarassa 11.4.1873 Johan Leinosen ja Maria Jalkasen perheeseen. Antin sisar Elisa (s. 1875) meni naimisiin Elias Rautiaisen kanssa ja Antin veli Otto (s. 18.2.1887) oli avioliitossa Elli Kuosmasen kanssa.

Antti ja Ida os. Lampinen (s. 14.5.1879 Kiihtelysvaara) vihittiin 23.7.1900 Kiihtelysvaarassa. Hilja-täti kertoi, että Iidan vanhemmat, Juho Lampinen (s. 26.10.18 Eno) ja Riitta os. Nupponen (s. 7.5.1846) olisivat halunneet Iidan avioituvan kylän opettajan kanssa, mutta Iida ja Antti rakastuivat ja Iida karkasi ikkunasta Anttia tapaamaan. Iidan alkaessa odottaa lasta, vanhemmat hyväksyivät pariskunnan avioliiton. Avioliitto kesti Antin (k. 6.7.1966 93 vuotiaana) ja Iidan (k. 10.1.1960 81 vuotiaana) koko elinajan.

Perheeseen syntyivät lapset Antti 1900, Aili 1901, Otto 1902, Anna 1905, Tyyne 1907, Vieno 1908, Liisa 1910, kaksoset Veikko ja Hilikka 1913, Hilja 1915, kaksoset Eino ja Jaakko 1916, Hilikka 1918, Helvi 1920 ja Aarne 1922. Suvussa kulkee tieto, että lapsia olisi ollut 18, mutta kastettuja on vain 15. Vanhimman ja nuorimman lapsen ikäero oli 22 vuotta ja nuorimman lapsen ja vanhimman lapsenlapsen ikäero oli vain 4 vuotta. Joten tätien, setien ja serkkujen ikäjakama on aika suuri. Sisarusten välit olivat läheiset ja niinpä lapset vierailivatkin toistensa luona.

*Anders (Antti)
Leinosen puumerkki
arvio- ja verolle-
panoluettelosta
Kiteen Sorolahdessa
24.10.1730.*

Suvun jäseniä on asunut Itäisen Suomen lisäksi Pohjois- ja Etelä-Suomessa, joten suvun jäsenten on ollut helppo kotiutua uusille paikoille.

Kiihtelysvaaralainen historian tallentaja Toivo Turunen kertoi Antista näin: Perhe asui Kiihtelysvaaran kirkonkylällä ja taloa sanottiin Ala-Leinolaksi. Antti-nimisellä pojalla oli komea hevonen, jonka nimi oli Raivo ja Nätti-niminen koira. Kun Antti huusi hevoselleen: ”Raivo, missä kävelet?” tai koiralleen ”Nätti, Nätti tse”, niin silloin toiset miehet nauroivat, että kaho kun on ollakseen. Antti erottui muista kyläläisistä. Pappilan apulainen Iida Muje kehui Anttia: ”Kovat kaulassa, hatuttomin päin tek’ hyvän illan.” Antti sepitti paljon tapahtumarunoja.

Antin koti Ala-Leinola toimi myös majatalona. Perhe asui eteisestä vasemmalla puolella ja oikeanpuoleinen kamari toimi satunnaisten yöpyjien kamarina. Kyllikki-serkku kertoi, että yöllä saattoi porstuasta kuulua ääni, että halutaan herätys ja kyyti aamulla ja Antti vastasi, että herätetään, herätetään. Antilla oli myös Polvijärveltä ostettu puoliarabialainen hevonen. Kun majatalosta pyysi kyydin, kyyti maksoi X markkaa, kun tilasi arabialaisen hevosen pikakyydin, maksoi se kaksinkertaisen hinnan.

Antti Leinonen tunnettiin myös innokkaana suojeluskuntalaisena, metsästäjänä ja eläinlääkärinä. Suojeluskuntahistoriikissa mainitaan, että A. Leinonen lähti 21.1.1918 Joensuuhun viiden muun suojeluskuntalaisen kanssa osallistukseen venäläisten upseerien aseistariisumiin. Prof. R.E. Nirvi mainitsee ”Murreanojen keruu”-muistelmissaan A. Leinosen erityisesti metsästystaikojen ja -loitsujen tuntijana. (Hirvi

Kuvassa sisarukset Aarne, Helvi, Eino ja Tyyne. Kuva on otettu n. 1926. Kiven vieressä kalliolla on "jättiläisen hakkaama myllynkivi". Sen halkaisija on lähes puolitoista metriä ja paksuus 40 cm. Melkein valmiissa myllynkivessä on reikäkin.

oli mm. metsästäjien salakielessä pitkäsäärinen jänis.) Antti oli saalistanut kettuja revonraudoilla, kypälälaudoilla, myrkkysyöteillä, lippusimalla ja luolakoirilla. Kiideksistä eli maaluolista hän oli pyytänyt mäyrää eli mehtisikaa. Ennen vanhaan myös metsoja ja teeriä oli ammuttu soitimelta eli kiimasta. Prof. Nirvi haastatteli Anttia Kiihtelysvaarassa useasti ja keräsi talteen tapoja ja karjalaista elämää 1933-1937 aikana. Antin kertomuksia on nauhoitettuna Helsingissä Suomen kirjallisuuden seuran kansanrunousarkistossa, äänityksen suorittajat ovat Jouko Hautala ja R.E. Nirvi 19.11.1955. Niissä Antti kertoo mm., että paljon oravia metsästettiin, ennen kuin lupa metsästykseseen oli saatu, niitä myytiin sitten markkinoilla ja pääkaupunkiseudulla, koska ei voinut myydä virallisesti. "Kiihtelys on vanha suomalainen oravannahkojen kaupassa ja verotuksessa käytetty määrän yksikkö, 40 oravannahan nippu. Vanha turkisuusalue Kiihtelysvaara on saanut siitä nimensä. Kiihtelys koostuu neljästä tikkurista, joka merkitsee kymmentä oravannahkaa. Tikkurista taas on antanut nimensä Tikkurilalle, joka on ollut turkisten kauppapaikka. Suomen

Kuva on otettu 29.7.2009 saman kiven edustalla isäni Aarnen ollessa 87 vuotias, seuranaan sisarensa Ailin tytär Vilma-Sinikka Kinnunen ja Ailin Kyllikki-tyttären lapsenlapset Paavo ja Pauliina Martikainen.

sana raha tarkoitti alun perin oravannahkaa."

Salametsästyksestä Antti kärsi rangaistuksensa sakkovankina Viipurissa joulunpyhien aikaan 30 muun kiinnijääneen kanssa. Antti oli vain todennut sen jälkeen, että lihaa oli ennen sitä ja myös sen jälkeen pöydässä. Lama-aika oli lapsiperheille haasteellista aikaa.

Kiihtelysvaara-kirja kertoo: Antti oli salakaatanut hirven ja oli tuomassa sitä kotiin resohkarieellä (resohka = kiusallinen asia) Murtojärven suunnasta ja hirvi oli peitettynä reessä. Kapealla tiellä tuli hevosella vastaan konstaapeli. Antti pyysi ystävällisesti, että voisitko ajaa sivuun, ettei minun savikuorma kaadu. Niin Antti onnellisesti sivuutti virkavallan.

Jääkauden muovaama kalliohalkeama, jonka seinämiin Aarne ja Eino ovat nimikirjaimensa kaivertaneet, on toiminut myös viinankeittäjien paikkana. Korkeat seinät ovat suojelleet paljastumiselta. Aina kun nimismies päätti lähteä viinakeittäjiä etsimään, kylän vanhin laittoi sanan keittäjille, että korjaavat astiansa pois, ettei nimismies riko niitä. Näin nimismiehen matka salolle oli turha. Aarne-isä kertoi, että

he opastivat majatalon vieraita kalliohalkeamaa ja jättiläisen myllynkiveä katsomaan. Isä kertoi myös saaneensa taskurahaa avaamalla portin valjakoille.

Antin ja Iidan perheen työtöt toimivat lottina ja pojat olivat rintamalla. Iida-mummi oli lapsia rakastava, aina jotain tekemässä oleva henkilö. Hänen kohdallaan kävi toteen sanonta ”Ain laulain työtäs tee”. Isä kertoi äidistään: ”Iidan mielilaulu oli Oi muistatko vielä sen virren ja lempikukka oli päivänkakkara.”

Antin ja Iidan kasvatus lapsissa näkyi vastuuntuntona, täsmällisyytenä, ahkeruutena, haluna vaikuttaa ja oppia uutta ja läheisistä huolen kantamisena. Omalta isältään Antti sai neuvon, että kyllä työ tekijänsä opettaa. 30-luvun lama-aikaan perhe muutti Piilovaaraan ja sieltä 7.12.1949 Kontiolahteen. Antin kerrotaan lukeneen mielellään ja aina kun se oli mahdollista. Rakkaus kirjoihin on periytynyt lapsille ja lapsenlapsille.

Antin ja Iidan aikuiset lapset: Vanhin lapsista Aili jatkoi Antin kiinnostusta luontaistuotteisiin, kasvattaen ja valmistuen rohtoja ihmisten vaivoihin ja hieroen heitä terveemmäksi. Elämäntyönsä hän teki emäntänä tehden sivussa pitokokin töitä ja toimien miehensä omaishoitajana hänen lounaskattuaan jalkansa metsätöissä.

Otto oli maanviljelijä ja hänen sydäntään lähellä oli hevosten kasvatus. Muistan Oton mahdollisena tarinoiden kertojana. Hyvämuistinen ja päättäväinen luonne.

Tyyne oli maatalon emäntänä Jakokoskella; Antti ja Iida asuivat hänen luonaan elämänsä ehtoon. Liisa oli nuorempa tarjoilija ja myöhemmin toimi apuhoitajana Haaparannassa. Muistan vieläkin Liisa-tädin tekemän paahtopaistin, se oli hyvää. Hilja toimi Arabialla varastonhoitajana ja nuorempa osallistui Värtsilällä sotakorvausten valmistamiseen. Hiljan muistan ennakkoluulottomana ja suvaitsevana, maanläheisenä tätinä. Eläkepäivät hän vietti Martin kanssa Helsingissä ja kesät Sipoon mökillä.

Eino asui perheineen Joensuussa ja oli auto-liikkeessä töissä. Hän kertoi, että silloin kun hän kävi ajokortin, koulutus kesti 3 kk ja siinä täytyi myös osata korjata moottori. Hilka opetteli miehensä koulutuksessa parturin ammatin ja syvensi ammattitaitoaan kurssittamalla. Hän kuului

yrittäjiin ja toimi omassa liikkeessä Joensuussa.

Irja-serkku kertoi, että Hilkan vuoden kohokohta oli päästä Helsinkiin siskojensa Helvin, Liisan ja Hiljan luokse. Helvi käheri Hilkalle uuden permanentin, joka oli kuin lampaanvilla. Vuodessa kihara kasvoi latvoin, joka taas kiharrettiin seuraavalla Helsingin vierailulla. Irja-serkku kertoi myös Hilkan opastaneen lapsiaan työntekoon neuvon, että mikään työ ei ole liian pieni tai vaatimaton tehtäväksi huolellisesti.

Helvi kävi parturi-kampaajaksi ja perusti oman liikkeen Helsinkiin. Helvistä aisti lämpöisen sukurakkaan, kauniin tädin.

Isä-Aarne oli perheen nuorin, toimien ensin putkiasentajana Joensuussa, myöhemmin maanviljelijänä Pyhäselässä. Isä oli oikeudenmukainen. Hänellä oli myös kauneuden kaipuu, selkeitä, puhtaita muotoja, ei mitään turhaa. Hän myös opetti, että jos ei ollut mitään hyvää sanottavaa, niin oli parempi olla ottamatta kantaa.

MARJA-LIISA KONTKANEN
OS. LEINONEN

Sukupolvet

1. Suvun vanhin on Michel (Mikko) Leinonen. Ei tiedetä mistä Mikko on Tohmajärven Kantosyrjään saapunut, eikä milloin hän on syntynyt.
2. Anders (Antti) mainitaan 1669 kaskenkaadosta ja 1690 savuluettelossa Kutsalan tilan no 1 isäntänä.
3. Michael (Mikko).
4. Andreas (Antti) s. 1687.
5. Antti s. 1723, muutti 1730-luvulla Kiihtelysvaaran kappelin Oskolan kylään no 13.
6. Antti s. 1762.
7. Antti s. 1789.
8. Olof s. 1819.
9. Johan s. 1845 asutti Kiihtelysvaaran tilaa no: 9. Johanin veli Anders, kirkkoväärti, oli avioliitossa Brita Liisa Laakkosen kanssa. Lapseton pari testamenttasi omaisuutensa Antille. Johanin toinen veli Olof oli avioliitossa Maria Pääkkösen kanssa.
10. Antti Leinonen.

Marika Leinonen

Olen Marika Leinonen, 25-vuotias opiskelija Oulusta. Olen kotoisin Vaalan Säräisniemeltä, missä vanhempani asuvat edelleen. Leinosen suvun sukujuureni tulevatkin isäni, Timo Leinosen, kautta. Isäni puolestaan kuuluu Leinosen suvun eri sukuhaaroihin sekä isänsä että äitinsä kautta.

Kirjoitin ylioppilaaksi Vaalan lukiosta vuonna 2010, minkä jälkeen pidin väli vuoden tulevaisuuden suunnitelmiani pohdiskellen. Tieni vei ensin töiden pariin Kajaaniin, mistä sittemmin päädyin Ouluun opiskelujen perässä. Sen aikaiset opiskeluni eivät kuitenkaan jatkuneet loppuun asti, mutta pääsin kuitenkin jatkamaan Kajaanisssa aloittamaani pikaruokalauraa Oulun Hesburgerille. Työt jatkuvat edelleen, ja sen lisäksi olen viimein löytänyt itselleni mieluisan opiskelupaikan. Opiskelen parhaillaan toista vuotta liiketaloutta Oulun ammattikorkeakoulussa. Olen suuntautunut opinnoissani oikeuteen ja hallintoon ja tarkoitukseni on valmistua oikeustradenomiksi vuonna 2017. Tänä kesänä suoritan opiskeluihini liittyvän työharjoittelun Verohallinnolla täällä Oulussa, Pohjois-Suomen verotoimistossa. Odotan innolla, että pääsen hyödyntämään oppimiani asioita käytännön työtehtävien parissa. Harjoittelun jälkeen jäljellä on enää opinnäytetyön tekeminen. Toivon löytäväni mielenkiintoisen aiheen vielä tämän vuoden puolella, jotta saisin projektin pyöräytettyä käyntiin! Tulevaisuutta pidemmälle ajatellen minulla ei vielä ole kovin tarkkoja suunnitelmia, mutta haaveissani on löytää koulutustani vastaava työtä, jonka tekemisestä nautin.

Koska arki on melko hektistä opiskeluista ja töistä johtuen, tykkään vapaa-ajallani ottaa ren-

nosti. Vietän mahdollisuuksien mukaan aikaa ystäväni kanssa, ja kotona minulla on seurana avomieheni. Sosiaalisen elämän lisäksi nautin myös omasta ajasta, jolloin usein rentoudun erilaisia dokumentteja ja tv-sarjoja katsellen. Nyt kesällä haluaisin myös herätellä vanhan lukuharrastukseni henkiin pitkän tauon jälkeen ja lukea välillä jotain koulukirjoja kevyempää.

Suuri kiitos vielä Leinosten sukuseuralle saamastani apurahasta!

Nelli Metiäinen

Olen 26-vuotias opiskelija Helsingistä. Opiskelen Helsingin yliopistossa pääaineenani luonnonmaantiedettä, eli muun muassa jäätikköjen ja vesistöjen toimintaa, sekä maanpinnanmuotojen syntyprosesseja. Sivuaineitani ovat geologia ja monitieteiset ympäristöopinnot, minkä ansiosta minulla on melko laaja ymmärrys ympäristöön liittyvistä asioista. Suurin kiinnostuksen kohteeni on kuitenkin geofysiikka, ja etenkin tektoniikka, eli litosfäärilaattojen prosessit sekä niihin liittyvät vulkanismi ja seismologia.

Elämäni on tähän asti ollut melkoista seikkailua. Synnyin Johannesburgissa Etelä-Afrikassa vuonna 1989, ja asuimme vanhempieni ja isosiskoni Tiian kanssa Gaboronessa, Botswanassa kunnes muutimme Suomeen hieman ennen kouluni alkua vuonna 1995. Olen siis suhteellisen lyhyen elämäni aikana asunut melkoisissa vastakohtissa: varhaisvuoteni eteläisellä pallonpuoliskolla kuumuudessa ja myöhemmin pohjoisella pallonpuoliskolla verrattain kylmissä olosuhteissa. Kenties tavoitteenani onkin seuraavaksi muuttaa keskileveyksille nauttimaan tasaisen trooppisista säästä.

Vaihto-opintojeni myötä olen myös asunut Reykjavíkissa Islannissa. Geotieteiden opiskelijana vaihtoaika oli unelmaa: näin muun muassa tulivuoria, jäätiköitä, vaihtelevia laavamuodostelmia kuten basalttipylväitä, laavakenttiä ja vanhoja laavatunneleita, kylvin kuumissa joissa ja kiertelin geotermisillä alueilla muta- ja rikkilähteiden kupliessa. Islannin lukemattomat vesiputoukset, vuoret ja raaka kauneus takaavat ainutlaatuisen elämyksen ja suosittelen ehdottomasti vierailua siellä! Opin paljon uutta, ja voin varmasti jatkaa viime keväällä valmistunutta kandityötäni ”Tutkielma alityöntövyöhykkeiden merkityksestä: Alityöntövyöhykkeiden rooli valtameren avautumisessa ja supermannersykleissä” Islannista saamillani tiedoilla.

Vanhemmiltani Sinikalta (o.s. Leinonen) ja Pertiltä olen perinyt hellittämättömän matkakuumeen. Perheemme reissasi paljon ollessani lapsi, ja olen parhaani mukaan pyrkinyt maail-

malle myös yksin tai ystäväni kanssa. Tähän mennessä vierailtuja maita on kertynyt noin 35. Myös ukkini Arne Leinonen innostui matkustelusta eläkkeellä ollessaan, hän vieraili luonamme Botswanassa vuonna 1991, mikä on ollut aikamoinen saavutus, sillä hän ei puhunut englantia.

Kuulun Leinosten Pohjois-Karjalan sukuhaaraan, isovanhempani Arne Yrjö Leinonen (04.05.1922-10.12.2014) ja Hilja Maria Leinonen o.s. Roivas (24.10.1920-27.12.1991) asuivat Pyhäselässä, mistä äitini muutti myöhemmin Helsinkiin opintojen perässä.

Opiskelun ja matkustelun lisäksi elämäni kuuluu kiinteästi liikunta ja valokuvaus. Rakkaus pyöräilyyn on periytynyt isältäni, joka pyöräilee yhä töihin vuoden ympäri, säästä riippumatta.

Haluaisin kiittää Leinosten sukuseuraa apurahasta!

Onnittelut merkkipäivän johdosta

90 vuotta

Leinonen, Pertti SIMOLA 09.10.1926
Paavola, Paula TURKU 22.03.2013
Pyykkönen, Martti HELSINKI 05.08.1992

85 vuotta

Blomqvist, Paavo PALTANIEMI 18.08.1931
Heinonen, Kalevi SAARENKYLÄ 04.08.1931
Jokela, Mirja Sisko HELSINKI 08.09.1931
Leinonen, Eeva OULU 17.09.1931
Leinonen, Erkki Viktor IISALMI 10.07.1931
Leinonen, Heikki Petteri MIKKELI 25.09.1931

80 vuotta

Karjalainen, Hilikka KAJAANI 29.11.1936
Koskela, Tapani LAPUA 30.11.1936
Leinonen, Eila Kyllikki OULU 18.08.1936
Leinonen, Taimi TAMPERE 08.09.1936

75 vuotta

Eerikäinen, Martti ANTTOLA 14.11.1941
Ekorre, Toini KEMI 10.09.1941
Fagerström, Ritva Aino K. KERAVA 19.10.1941
Huusko, Ritva KAJAANI 28.07.1941
Järvelä, Tapio OULU 04.11.1941
Kamppinen, Asko VAASA 03.08.1941
Leinonen, Ilmari RISTE 06.08.1941
Leinonen, Jorma KAJAANI 12.09.1941
Leinonen, Toivo Kaarlo PYHÄSALMI
18.10.1941
Manu, Liisa LAPUA 29.08.1941
Rautio, Maija OULU 15.08.1941
Seilonen, Raimo Kalevi JYLHÄMÄ 26.09.1941

70 vuotta

Anttila, Pirkko Kristiina ESPOO 05.12.1946
Jokivuori, Elsa Marjatta ELIMÄKI 29.08.1946
Leinonen, Anja Annikki PYHÄSALMI
09.08.1946
Leinonen, Eino MUHOS 25.09.1946
Leinonen, Eira Paula PATTIJOKI 19.07.1946
Leinonen, Heikki J. ESPOO 11.08.1946
Leinonen, Heikki Jooseppi KAUSALA
23.07.1946
Leinonen, Martti HAMMASLAHTI 01.07.1946
Leinonen, Pauli SOTKAMO 21.10.1946
Leinonen, Pertti KAJAANI 22.12.1946
Leinonen, Soile SAVONLINNA 24.12.1946
Leinu, Veikko Toivo M. RIIHIMÄKI
04.12.1946
Lukkarinen, Marja-Liisa KUOPIO 26.09.1946
Luonsinen, Eeva ESPOO 17.08.1946
Niemelä, Hellevi VANTAA 11.08.1946
Nygren, Ritva Kyllikki OULU 22.11.1946
Orpana, Leila OULU 14.09.1946
Simi, Eila KILPUA 23.07.1946
Väyrynen, Irmeli KAJAANI 06.09.1946

60 vuotta

Englund, Sinikka Maarit Tellervo KAIRALA
07.07.1956
Hakkarainen, Tuula NIITTYLAHTI
02.12.1956
Karttiala, Matti-Tapio IMATRA 23.09.1956
Leinonen, Esko VANTAA 04.11.1956
Leinonen, Hannu KUOPIO 19.08.1956
Leinonen, Jouni Tapani ROVANIEMI
30.09.1956
Leinonen, Markku KIVINIEMI 06.11.1956
Packalen, Iris Hannele HELSINKI 12.12.1956

50 vuotta

Kortelainen, Anu Helena JOENSUU
10.10.1966

Leinosen sukuseuran hallitus ja toimihenkilöt

Esimies ja suvun arkistonhoitaja
Rovasti Tapio Leinonen Päiväkunnaantie 2 D 7,
44120 Äänekoski, 0400-155425
tapioleinonen@kolumbus.fi

Varaesimies ja sukulehden toimittaja
Martti Häikiö, yhteystiedot sivulla 2.

Jarmo Ahonen, Keskikatu 1 A 5, 04200 Kerava,
044 258 2325, jarmo.ahonen@kolumbus.fi

Mika Hirvonen, Hyrkköläntie 253,
41800 Korpilahti, 045-78811608,
mika.hirvonen@santasalo.com

Timo Honka, Korkeavuorenkatu 31-33 A 11,
00130 Helsinki. 0400-488013, timo.honka@
welho.com

Eija Leinonen, Pursimiehenkatu 27 B 4, 00150
Helsinki, 050-5902159,
eija.leinonen@reaktori.net

Tarja Leinonen-Viinikka, Vuotungintie 101,
93600 Kuusamo, 040-7701380
tarja.leinonenviinikka@gmail.com

Teuvo Leinonen, Oulutie 145 as. 1,
88310 Melalahti, 0400-281300
teuvo.o.leinonen@gmail.com

Liisa Manu, Luhtitie 2, 62100 Lapua,
050-3520341
liisamanu@luukku.com

Elina Saraheimo, Krister Juutin polku 4 A 19
00790 Helsinki
puh. 050 432 8359
elina.saraheimo@hotmail.com

Sihteeri
Jaana Sarkkinen, Haltilantie 5
02200 Espoo, 0500-333 308
jaana.sarkkinen@saunalahti.fi

Taloudenhoitaja
Yrjö Leinonen, Rautatienkatu 42 A 24,
90120 Oulu, 044-5350701,
yrjo@yrjoleinonen.fi

TILAA SUVUN TUNNUKSET

HINNAT
pöytäviiri 30 e
rintamerkki 4 e
suku-CD 30 e

TILAUKSET
Taloudenhoitaja Yrjö
Leinonen
(yhteystiedot yllä)

Tapio Leinonen, Tatu Leinonen

Tervolan Leinoset, Tapani Tapaninpoika Leinosen jälkeläiset

Leinosen sukuseuran 4. kirja ilmestyi marraskuussa 2015. Se täydentää Leinosten sukukirjasarjaa. Kirjassa on 667 sivua. Siitä löytyy 10 622 ihmistä, joiden kantaisa muutti Tervolaan Kainuusta 1500-luvun lopulla. Kirjan hinta on 50 euroa.

Tapio Leinonen, Tatu Leinonen: Kainuun Leinoset 1

Kirjan alkuosa kertoo Leinosista Kainuun asuttajina. Sukutaulut kattavat noin 10 000 Leinosta aviopuolisot ja lapset mukaan lukien. Hinta nyt 30 euroa.

Tapio Leinonen, Tatu Leinonen: Kainuun Leinoset 2

Kainuun Leinoset 2 on jatkoa edelliselle sukukirjalle. Matti Paavonpoika Leinosen (1710 – 1764) jälkeläisten sukutaulut, yhteensä noin 14 500 henkeä. Hinta nyt 30 euroa.

Tapio Leinonen, Tatu Leinonen: Kuusamon Leinoset

Kirjan aluksi esitellään Kuusamon varhaisimmat Leinoset, Leinoset Kuusamon asuttajina ja pitäjän vanhat maakirjatalot. Sitten on kuvaus keskeisimmästä kylästä Paanajärvestä tänään. käsittää yli 10 000 Kuusamon Leinosiin kuuluvaa. Mukana on Kuusamon Leinosten keskeisten talojen kartta sekä kartta Paanajärven, Tavajärven ja Vatajärven taloista. Hinta 50 euroa

Leinosten sukukirjoja myy Kainuun kirja- ja paperikauppa, Puolangantie 12, 88300 Paltamo, puh. 08-871 025, 0400-682 833, kainuun.kirja@paltamo.net www.kainuunkirja.net

